

1 Timotheüs 1:1,2

Vandaag wil ik een begin maken met de bespreking van de 1^e brief van de apostel Paulus aan Timotheüs.

Paulus heeft de gewoonte om zijn brieven te beginnen met het noemen van de afzender en daarna de geadresseerde. Paulus introduceert zichzelf als apostel van Christus Jezus. Je kunt je natuurlijk afvragen waarom Paulus dat er apart bij moet zeggen dat hij apostel is. Timotheüs is Paulus' naaste medewerker. Die zal wel weten dat Paulus apostel van Christus Jezus is.

We mogen gerust aannemen dat Timotheüs dat weet. Maar iets weten wil nog niet zeggen dat het daarom ook overbodig is om het te benoemen. Wij weten ook drommels goed dat we bijvoorbeeld onze naaste moeten liefhebben als onszelf. Maar het is bepaald niet overbodig, dat we dat telkens weer te horen krijgen. Zo is het ook niet overbodig dat Timotheüs nog eens een keer geconfronteerd wordt met het feit, dat Paulus apostel van Christus Jezus is. De brief die Timotheüs krijgt en die vol staat met aanwijzingen voor zijn werk, is niet afkomstig van een willekeurige vriend, zelfs niet van een willekeurige christen, maar van iemand die apostel van Christus is. Door Christus zelf gezonden. Dat verleent een extra gezag aan de woorden van Paulus.

Het is ook niet uitgesloten dat Paulus deze woorden voor zichzelf heeft opgeschreven, om zichzelf aan het begin van de brief voor te houden: Denk erom, Paulus, je bent een apostel van Christus Jezus. Je bent zijn afgezant. Wat je gaat schrijven schrijf je namens Hem. Een apostel heeft namelijk de opdracht om zijn zender te vertegenwoordigen. De apostel gaat schuil achter zijn Zender en niet omgekeerd. Dat moet ook het geval zijn in deze brief. Paulus schrijft hem. Maar hij moet dat zo doen, dat de Here Jezus erin aan het woord komt. Dat is belangrijk, ook voor ons als wij lezen in deze brief. Het zijn woorden van Christus zelf! Je kunt ze niet afdoen als een mening van Paulus, een gelovige uit de eerste eeuw, wiens brief wij nu toevallig mogen lezen. Nee, we hebben met woorden van Christus zelf te maken.

Dat Paulus een apostel van Christus is, berust op een opdracht van God en van Christus. Paulus vindt het van belang dat te laten uitkomen. Hij heeft regelmatig te maken gehad met mensen die zijn apostelschap ontkenden. Zij zeiden: Paulus heeft zich die titel zelf aangemeten. Maar Paulus stelt hier nadrukkelijk dat dit niet waar is.

Mijn apostelschap berust op een opdracht van God, onze Zaligmaker (de NBG vertaling heeft hier: Heiland) en van Christus, onze hoop.

Meestal komen we in het Nieuwe Testament het woord Zaligmaker tegen in verbinding met de Here Jezus. Maar het woord kan ook, zoals hier, in verbinding met God gebruikt worden. God is niet minder dan Christus onze Zaligmaker of Heiland.

Als je aan mensen vraagt: wie is God? Antwoorden velen: God is een of andere vage macht boven ons, waar je eigenlijk niets concreets bij kunt denken. Maar Paulus geeft een ander antwoord. God is onze Zaligmaker, onze Verlosser! Hij is degene die ons bestaan redt uit de macht van de zonde en van de dood. De Bijbel redeneert niet over God. De bijbel zegt concreet wat Hij doet: Hij redt ons! Hij is onze Verlosser!

Dat kun je in feite alleen maar zeggen als je weet dat je door Hem gered bent. Wie dat niet weet komt niet verder dan redeneren over wie God is. God is dan hooguit een aardig onderwerp voor discussie.

Een voorbeeld: Stel je voor dat je als kind een keer van de verdrinkingsdood bent gered door iemand. Laten we hem meneer Jansen noemen. Stel je nu eens voor dat je later in gezelschap van een paar vrienden die meneer Jansen weer tegenkomt. En één van je vrienden vraagt dan wie die meneer Jansen is. Een andere vriend antwoordt dan misschien: o, dat is meneer Jansen. die woont aan de Bovenheigraaf in een prachtig huis. Hij heeft een Tesla en je ziet hem ook regelmatig lopen met een herdershond. Natuurlijk zijn dat dingen die je ook wel weet. Misschien kun je zelfs nog veel meer informatie over meneer Jansen geven. Maar toch geeft je een heel ander antwoord. Je zegt: dat is meneer Jansen, mijn redder! Dat is een antwoord dat heel wat veelzeggender is en veel dieper ingrijpt dan al die andere informatie. Zo is het ook met God. Je heel veel over Hem zeggen. Maar je raakt de kern als je kunt zeggen: God is mijn Redder!

Paulus noemt God zijn Zaligmaker of Redder en de Here Jezus noemt hij onze hoop.

Hoop heeft betrekking op iets dat je nog niet hebt maar waar je naar uit ziet. In ons dagelijks spraakgebruik is hoop iets onzeker. Je moet maar afwachten of datgene wat je hoopt, ook werkelijk komt. Als je morgen een tuinfeestje geeft dan hoop je op mooi weer, maar je weet het niet zeker. Dat is nog afwachten. In ons spraakgebruik is hoop twijfelachtig, onzeker.

Maar de bijbel spreekt anders over hoop. Hoop is geen twijfelachtige, dubieuze zaak. Hoop is een zekerheid. Dat kan ook niet anders. Want onze hoop is de Here Jezus Christus. En een grotere zekerheid dan Christus bestaat er niet.

Paulus stelt zich dus voor als een apostel van God zijn Redder en van Christus zijn hoop. Dat is de afzender.

Dan nu de geadresseerde. Paulus richt zich tot Timotheüs, zijn waar kind in geloof. Timotheüs is door Paulus' bediening tot geloof gekomen. Timotheüs ligt Paulus aan het hart. Voor Timotheüs is er genade, barmhartigheid en vrede van God de Vader en van Christus Jezus onze Heer.

Genade is dat God ons welgezind is al hebben we het tegenovergestelde verdiend. God zou ons eigenlijk van Hem af moeten duwen, maar Hij keert zich naar ons toe. Dat is genade. Die genade hangt samen met Gods barmhartigheid. Wie barmhartig is laat z'n hart spreken. De situatie waarin iemand verkeert laat hem niet koud. Hij blijft niet ijzig en kil toekijken bij de ellende van een ander. Zo is God. Zo is de Here Jezus. Zij hebben hun hart wagenwijd opengezet voor de ellendige toestand waarin de mens is terecht gekomen. En dankzij Gods genade en barmhartigheid mag het weer goed zijn tussen Hem en ons.

Paulus spreekt deze zegenbede uit over Timotheüs. Wij spreken deze zegen ook geregeld uit in onze kerkdiensten. Er is genade voor u en vrede.... Wij kunnen gewend raken aan die woorden, maar de betekenis is heel bijzonder. God is ons welgezind. Hij komt ons iedere dienst weer met Zijn genade tegemoet. Hij duwt ons niet weg, maar nodigt ons uit. Ook jij bent welkom hier bij Mij in mijn huis. Twijfel er nooit aan dat ik jouw genade, barmhartigheid en vrede wil schenken. Want ik ben God, jouw Verlosser die jou in Christus een vaste hoop wil bieden!

AMEN